

Toto je tretia časť príbehu. Prečítajte si to, potom... Vytvorte to!

SUT A KARAK – VUKOV PRVÝ LOV

Je pravda, že mu chýbal Nyaú, no aj tak by bol Nyaú pre takú malú líšku príliš veľkou korisťou. Vuk vytiahol Tása na pieskové pobrežie a sadol si k nemu, aby odfúkol, lebo kačica bola veľmi ťažká. A cítil sa ako veľká, vážna líška. „Čo povie Karak? – pomyslel si a vopred sa tešil za pochvalu.

Vtom však Vukovi do nosa udrela zvláštna vôňa a malá líška sa zachvela. Voňal po cudzom líščom brlohu, a tak na neho vo vysokej tráve vrčala ďalšia líška,

„Prečo nepríde Karak – pomyslel si – keď počul, že po brehu kráča cudzinec” – a nekričal. Čakal, čo sa bude diať.

Cudzí líška sa priblížila. Už videl, že má do činenia s dieťaťom a zavrčal na Vuka:

„Čí si syn a čo robíš v mojich poľovných revíroch?”

Očká líšky zaiskrili zúrivosťou a ľahol si na Tása, ktorý bol prvou korisťou, ktorú by ochránil aj za cenu svojho života.

„Ja som Vuk, syn Kagov, a nedám Tás.” Zobral som to. Moje.

Postavil sa a ukázal svoje drobné zúbky. Veľká líška sa nahnevane zasmiala:

„Je to soplíky!” Ale vy ste dlho so svojou rasou! Starý Vuk bol snád len rozprávka a tvoj otec vyplazil jazyk, keď ho kat s krivými nohami stískal. Ak si nedáš dole kožu, dám ti kúpeľ, ako keby si bol unka, ktorá má vyčnievajúce oči a len veľké ústa! Vypadni!

Zapíšte si najdôležitejšie informácie z textu!

*Poznámka môže byť:
Myšlienkové mapy
Tabuľkový hárok
Kreslenie atď.*

VUK

SUT A KARAK – VUKOV PRVÝ LOV

S7 T3
L2

Toto je tretia časť príbehu. Prečítajte si to, potom... Vytvorte to !

Vuk nezavolať Karaka ani vtedy, aj keď k nemu blížila tá čudná líška, aby vzala Tása a strčila ho do vody, čo by túto hanbu odnieslo tak ako povest' bývalej slávy.

Vietor sa však posunul a cudzia líška sa zastavila.

Jeho oči sa zlomyselne prižmúrili a prenikli ako hviezdy v zime. A pokračoval medovým hlasom:

"Takže ty si Kagov syn?" Je to vnuk skvelého Vuka a Karakov mladší brat, ktorého si už nikoho viac nevážim... a chytil si už Tása. Úžasné! Určite ťa učil Karak!

Pravdaže? Dnes je Karak prvý medzi líškami... a táto oblasť je jeho.

Len to prebehnem a spomeň mu prosím, že v najbližších dňoch k nemu idem pítať povolenie...

Vuk stál nižšie ako cudzia líška a nechápal jej samovraždu. Chcel ho najskôr strčiť do vody... Potom sa však Karakovi na brehu rozžiarili oči a vyrútil sa na neznámeho, ktorý takmer padol na kolená a Karak ho poriadne roztrhal.

"Nos svoju mizernú kožu Sut, pokiaľ máš dobrú prácu!" – Povedal.

"Tvoj jazyk je ako Si, ktorá je hnusná, pretože je chladná a žije z vtáčieho trusu.

"Bol by si pohrýzol toto malé dieťa, keby si necítil, že prichádzam, a potom sa vám otočil jazyk, ktorý je studený a nahnevaný ako Kunkino brucho!

Ešte raz zatriasol Sut, ktorá zakňučala a zmizla v ostrici. Ale ešte zakričal a hlas mu bublal zúrivosťou:

"Prestaň!" Karak, ty bezzubý pes! Stretnem sa s tvojím mladším bratom, vnukom slávneho Vuka, ale vytrasiem ho z kože! Nech ťa lasice urobia plešatou a nech sa hraje havran Kró, s tvojimi očami! Uvidíš!